
POKRZYWIĆ SIĘ (1) *vb pf*

1 pl m pers praet -chmy się pokrzywili, [-*(s)*my się pokrzywili].

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: pokrzywić.

Stać się krzywym, ulec skrzywieniu (o wielu); przen: stać się złym: Y drzewo krzywe gdy ie porządnie wyfznurkuie á wyproftuie wnet nadobne będzie. A my bacząc to iáko chmy fie zábrukáli y iáko chmy fie pokrzywili/ ifcie by rozum s cnotą dozwolił moglibychmy fie pilnie ftárác o to wyproftowanie fwoie *RejZwierc* 133; [*DramStp* I 612].

Formacje współrdzenne cf KRZYWIĆ.

LWil